

**Erasmi a Chokier Tractatus absolutissimus de
iurisdictione ordinarii in exemptos, deque illorum
exemptione ab ordinaria iurisdictione**

Mvltis Pontificvm Decretis, Et SS. Congregationis ... Cardinalium
Declarationibus illustratus ; omnibus in judicio Civili & foro Ecclesiastico
versantibus perquam utilis ac necessarius ; in duos tomos ab ipso Auctore
distinctus

**Chokier, Érasme de
Coloniae Agrippinae, 1684**

40. Exemptus ab Episcopo excommunicatus, an à Judice appellationis
possit petere ad cautelam absolutionem.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61886](#)

Baldus & DD. de Re iudic. Alciat. cap. pernicioſam num. 126. de officio ord. Poterit tamen (inquit alciat) id. num. 26. Episcopus supplicate Papæ, ut eos compellat qui hoc facere tenebitur arg. cap. fin. de except. in 6. ubi DD.

QUÆSTIO XL.

Exemptus ab Episcopo excommunicatus, an à iudice appellationis possit petere ad cautelam absolutionem.

SUMMARIUM.

1. Exemptus petens absolutionem debet ante fidem facere de absolutione.
2. Absolutio ad cautelam quid sit.
3. A quibus censuris concedi possit.
4. Quando concedi possit.
5. Quare concedatur.
6. Concedi non potest nisi vocata parte.
7. Quia absolvere possit.
8. Delegatus an absolvere possit.
9. Pars aut iudex an impetrare possit absolutionem.
10. Absolutio ad cautelam non presumitur.
11. Petens absolutionem ad cautelam non presupponit excommunicationem.
12. Confessarij an absolvant ad cautelam.

Potest, idque vel per viam revocationis attentatorum, vel per modum absolutonis, antea tamen debet non plene, sed aliquatenus de exemptione fidem facere, idq; quia jus commune resistit exemptionibus, quibus facile ordinatio illudetur potestati, ac ne per figmenta exemptionum dolis & impunitatis via aperiatur. Innoc. cap. solet de sent. excom. in 6. Rota decis. 2; 4. in novi & decis. 308. licet Io. Andr. in d. cap. solet variavit Rot. decis. 116 in antiquis Milis in report. verb. excommunicatus se petat. Ioh. ca. Apostolice n. 10. vers. & subdit de sent. excom. Rot. dec. 6. de sent. excom. in novi & dec. 7. eod. tit. in antiquis de qua absolutione ad cautelam videatur exactissime & latissime Gregorius Sayrus Benedictinus in Thelauro Theologiae moralis par. 1. lib. 2. cap. 17 n. 8. in qua materia paucis formabo quædam conclusiones quæ summatum omnem illum substantiam complecentur.

Prima conclusio, absolutio ad cautelam est ab Ecclesiastica censura conditionalis absolutio, concessa ratione periculi cum de valore censuræ dubitatur, 10. Andr. in cap. solet ubi DD. de sent. excom. in 6. Hugolin. de Censurâ Ecclesia tab. 3. cap. 22. §. 1. n. 4.

Seconda absolutio ad cautelam concedi potest ab omnibus censuris excommunicationis suspensionis & interdicti excepto interdicto generali loci Anch. d. ca. solet. num. 5. Gemin. ibid. in §. in secunda num. 11. Franc. ibidem vers. 4. Stephan. Costa in rep. num. 49 & ibidem cap. presenti de sent. excommunic. in 6. ubi DD. glo. in verb. generali

Generali & in verb. declaramus ubi assignatur ratio, quare interdicto generali dñi non possit relaxatio ad cautelam. Idq; sive censuræ latae sint ab homine, sive a iure, si tamen probabile dubium sit facti, aut iuris, quemadmodum exemptis demonstretur Gregor. Sayrus d. cap. 17. n. 7. Anchær. d. cap. solet. n. 5. Gemin. d. n. 11. Frane. n. 27. Stephan. Cofta. n. 49. Navar. in Manuall. cap. 27. n. 277. & 278. Hugo. de cens. Eccl. tab. 3. cap. 22. §. 1. num. 9.

4 Tertia, absolutio ad cautelam peti & concedi potest, quoties sententia nullitas allegatur, v.g. quia lata fuit a iudice competente, contra exemptum dummodo fiat aliqua fides & semiplena falem probatio de exemptione aut nullitate sententia. In noc. cap. venerabili n. 5. de censib. DD. d. cap. solet Abb. cap. Apostolice n. 10. ubi Fel. n. 22. dicit except. Covarr. ca. alma mater par. 1. §. 12. n. 7. Primum de sent. excom. in 6.

5 Ratio est, quia hæc species absolutionis concedi solet ut ab soluto sine conscientia scrupulo divinis & humanis se intermissione possit. Sayrus d. c. 17. n. 3. & 8. in fine & n. 13. quæ ratio indifferenter militat in omni calu nullitatis. Sayrus d. n. 8. Dividuntur DD. ubi supra Sayrus d. cap. 17. n. 9.

6 Quarto, concedi non aliter potest, quam vocata parte ad cuius instantiam excommunicatio fuit lata, quæ si se opponat ac infra tempus octo dierum iustum excommunicationem non proberet condemnandas erit in expensis ea propter factis DD. d. cap. solet Innoc. in cap. veniens ubi glori. final. de sefrib.

7 Quinta, à censura iuris ad cautelam absolvere potest, qui simpliciter auctoritatem habet absolvendi Arg. cap. nuper de sent. excommunic.

Sexta, à censura lata ab homine is absolvere potest ad cautelam qui excommunicavit vel illius superior quando causa ad eum via appellationis est devoluta glori. c. solet verb. per superiorem ubi DD. Hostiens. lo. And. & i. a. pertuas de sent. excom. Covarr. d. §. 12. n. 8. Sayrus ubi supra n. 14.

8 Septima, de delegato repenitent pugnantes sententiae, placet sententia Covarr. via d. §. 12. n. 8. vers. iudex qui eas fædere distinctiones conciliat, dicens delegatos Apostolicos qui delegantur ad cognoscendas causas extra Curiam, habere facultatem absolvendi ad cautelam, delegatos vero ad cognoscendas causas in Rom. Curia non habere hanc facultatem, nisi speciali commissione eis concessa sit, & sic usus & præceptum observari afferit. Vide Navarrum in Manuall. cap. 27. numer. 278. vers. quarto dico.

9 Octava, absolutionem ad cautelam nec pars nec iudex impeditre potest nisi in calu manifestæ injuriæ, quæ si negetur, probari debet infra dies octo d. cap. solet & DD. ubi supra Sayrus n. 6.

Nona, absolutio ad cautelam obtenta non praesumitur, nisi probetur. sup. si ut nobis de

*bū de sent. excom. glo. cap. proposuit in verb. de absolutione de clericis. excom. mēnistrante
Narrat. in Manuali cap. 27. num. 278. vers. septimo.
Decima, petens absolutionem ad cauelam non præsupponit aut fatetur se ex 10
communicatum, fecus si simplex absolutione postulaetur Stephan. Casp. ad. cap. soler. n. 46.
Sayrus lib. 2. cap. 16. n. 16.*

*Undecima, Confessarius cui committitur absolutione ad cauelam non astringi-
tur solemnitatis antelapsis Navarr. d. nu. nu. 278. vers. quinto quid autem si com-
mittatur ei in utroque foro? vide apud euntem Sayrum & Navarrum; ubi plura de
hac materia.*

QUAESTIO XLI.

Monachus exemptus à quo ab excommunicatione absolvi possit?

SUMMARIUM.

1. Distinguendum inter excommunicatio- 2. Temporatur nisi accessus ad Papam sit
neu illatum ex violentia manuum in difficultas.
iunctione & alias.

Quod Episcopus possit absolvere, videtur censuisse Federic. de Senis conf. 14. 10.
*Qd Lignano Clem. ne in agro de statu Monach. Navar. conf. 31 de penitent. At vero
contraria sententiam tenuit, Io. Andr. Abb. Fel. cap. significasti de foro compet. ca-
pitalium. preterea versa limita hanc primam de offic. ord. glo. fin. in Clem. penult. de
sent. excom. in c. grave de offic. ord. Ang. de Clavasio in summa verb. exemptus. §. 6.*

Paucis, distinguendum inter excommunicationem illatum ex violentia manu-
um iunctione, & alias alterius speciei. Quoad illam, Episcopus absolvere potest ne-
deretur religiosis occasio evagandi uti cent. Io Andr. Dom. Anch. Francus & alij
in cap. religioso de sent. excom. in 6. qui extendunt hunc Canonem ad exemptiones, quo
vero ad alios, absolvere non potest, quia ligare non potest Abb. cap. cum dilectu 2. net.
de relig. dom. Bald. in Margarit. verb. excommunicatus arg. l. qui condemnare ff. dereg.
iur. nemo autem absolvere potest, qui ligare aut condemnare non potest ex. l. nemo
qui ff. de reg. iuris.

Quod temperandum videtur, si accessus ad Romanam Curiam seu ad Papam
est difficultas & periculus, qua de re abunde satis aliis in locis terripsum supra.
*ord. lib. 1. ap. 1. ver. limitanda autem est & infra quest. 50. & seqq. Card. Clem. 1. quest. 3. de
offic. ord. Clem. attendentes in fin. de statu Monach. Conceditur enim Episcopis absolu-
tio calum vel errorum in casu quo quis legitime impedimento detentus ad se-
dem Apostolicam vel eius Nuncium accedere non potest. cap. quamvis, cap. ea nosci-
tur*

Tt